

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Reports

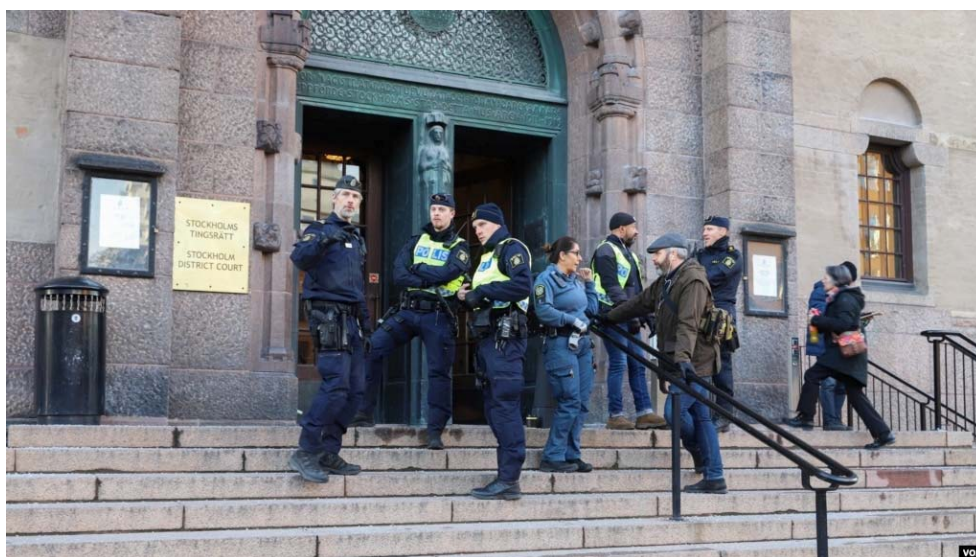
afgazad@gmail.com

گزارشها

بهرام رحمانی
۱۳ جنوری ۲۰۲۲

پنجاه و هفتمین جلسه دادگاه حمید نوری در ستهکلم!

پنجاه و هفتمین جلسه دادگاه حمید نوری، متهم به مشارکت در اعدام‌های تابستان ۶۷، روز چهارشنبه بیست و دوم دی ۱۴۰۰ – دوازدهم جنوری ۲۰۲۲، با شهادت آذرنوش همتی الیزه‌ای، از زندانیان سیاسی جان به دربرده از آن اعدام‌های سال ۱۳۶۷ برگزار شد.

آذرنوش همتی الیزه‌ای نوزدهم اسفند ۱۳۵۹ به اتهام هواداری از سازمان «پیکار در راه آزادی طبقه کارگر» در خاک سفید در حومه تهران دستگیر شد. وی با وجود داشتن یک حکم تعلیقی برای آزادی مشروط، به عنوان «ملی کش» هشت سال از زندگیش را در زندان‌های اوین، قزل‌حصار و گوهردشت گذراند.

آذرنوش گفت: در اواخر مرداد ۶۷ زندانیان با استفاده از مورش، خبر شروع «دار»ها را در زندان شنیدند. وی شهادت داد که در همان روز دادگاه، زندانی دیگری به نام حسین طالقانی به این سؤال که مسلمان است یا نه، پاسخ منفی داد و بعداً اعدام شد.

وی گفت وقتی به اتاق محل استقرار هیأت متصدی اعدام‌ها رفت، علاوه بر خود چهار نفری اعضای هیأت، ناصریان دادیار زندان گوهردشت و حمید نوری (عباسی) دستیارش در آنجا بودند.

آذرنوش در دادگاه گفت: حمید نوری با نام مستعار عباسی را در دوره اعدام دسته‌جمعی زندانیان سیاسی در تابستان سال ۱۳۶۷ دیده است.

آذرنوش همتی الیزه‌ای همچنین گفت که پس از اعدام‌ها حمید عباسی را هنگام مصاحبه با زندانیان سیاسی دیده است. آذرنوش همتی الیزه‌ای مجموعاً هشت سال زندان بوده و در اسفند سال ۱۳۶۷ آزاد شده است. او دوران حبسش را در زندان‌های اوین، قزل حصار و همچنین گوهردشت گذرانده بود. وی بهار سال ۱۳۶۷ مجدداً به زندان گوهردشت منتقل می‌شود.

آذرنوش در این جلسه دادگاه ستهلم گفت: در هشت سال زندانش دو بار به زندان گوهردشت منتقل شده است. نخستین بار بین سال ۱۳۶۱ تا اواخر سال ۱۳۶۳ که دو سال آن را در در سلول‌های انفرادی بوده است. زندان گوهردشت که در ایران به عنوان زندان رجایی‌شهر شناخته می‌شود برای تعداد زیادی سلول انفرادی طراحی شده بود. وی بهار سال ۱۳۶۷ مجدداً به زندان گوهردشت منتقل می‌شود.

آذرنوش گفت: خبر اعدام‌ها را از طریق مورش شنیده است. کد مورش روشی برای انتقال پیام و اطلاعات است که در آن با ضرب گرفتن حروف الفبا را می‌سازند. این روش در تلگراف استفاده می‌شود و بین زندانیان سیاسی رایج بود. وی ادامه داد: پیش از آن‌که به راهروی مرگ برده شود، وقتی زندانیان را برای اعدام بردند، تمام بند «بوی مرگ» می‌داد.

آذرنوش همتی الیزه‌ای در پاسخ قاضی دادگاه تصدیق کرد که در برابر هیأت متصدی گفته مسلمان است تا اعدام نشود. او گفت حمید نوری او را از اتاق خارج کرد و با لحن خشنی به او گفته ما می‌دانیم که «شما خبر گرفته‌اید.» همتی الیزه‌ای گفت نوری پس از دادگاه گفت حکم شلاق برایم می‌گیرد.

همتی الیزه‌ای همچنین در جلسه امروز دادگاه گفت از فروردین ۱۳۶۷ تا زمان اعدام‌ها بارها فرم‌هایی به آن‌ها داده شد که در آن‌ها سؤال‌هایی مربوط به دستگیری، محکومیت، مسلمان بودن و نماز خواندن نوشته شده بود. آذرنوش گفت او از جمله «مجموعه» کسانی بود که در اسفند ۱۳۶۷ جمعی آزاد شدند، مقابل دفتر نمایندگی سازمان رفتند و سپس آزاد شدند.

در آن زمان، حکومت ایران در واکنش به اعتراض سازمان ملل به اعدام‌ها، شماری از زندانیان جان به در برده را مقابل مقر این سازمان ملل در تهران جمع کرد تا به نفع حکومت تظاهرات کنند.

آذرنوش، یک ماه قبل از آزادی به همراه نجات یافتگانی که در زندان اوین همسر یا خواهر زندانی داشتند، به آن زندان منتقل شد. وی در قسمتی از دادگاه درباره نحوه آزادی‌اش گفت یک ماه پس از انتقال به زندان اوین، در اسفند ۶۷ به همراه گروهی از زندانیان نجات یافته با اتوبوس‌هایی به مقابل دفتر سازمان ملل در تهران برده شدند. یکی از زندانیان آزاد شده متنی را خطاب به اعضاء سازمان ملل قرائت کرد و برخی از زندانیان با خانواده‌های خود ملاقات کردند.

زندانین دوباره با همان اتوبوس‌ها به مقابل مجلس شورای اسلامی منتقل شدند؛ جایی که تقریباً تمام خانواده‌های زندانیان حضور داشتند و در انتظار ورود آن‌ها بودند. شاهد گفت که آن‌ها (مقامات) در روز آزادی زندانیان «بالماسکه‌ای» درست کرده بودند تا نشان بدهند که این زندانیان به آغوش‌شان بازگشته‌اند. زندانیان همان روز در مقابل مجلس آزاد شدند. شاهد دو سال بعد از آزایش به طور قاچاق به ترکیه رفت و بعداً به سویدن رسید.

آذرنوش در جلسه امروز دادگاه گفت زمانی که شرح واقعه (دستگیری نوری) را در اخبار سویدن دید، باور نکرد. او بعداً با دیدن عکس نوری، از روی چشمانش او را شناخت. وی همچنین شجاعت کسانی که حمید نوری را شناسایی کرده و به دادگاه آورده‌اند، تحسین کرد.

نوری پذیرفته است که در دهه شصت در زندان اوین نگهداری شده است اما همچنان به انکار خود ادامه داده و ادعا دارد شهادت زندانیان و اتهام دادستانی سویدن درباره مشارکت او به عنوان دستیار دادیار در دوره اعدام‌های تابستان دسته‌جمعی سال ۱۳۶۷ در زندان گوهردشت دروغ است. حمید نوری در رابطه با کشتار زندانیان چپ به قتل و در رابطه با کشتار سازمان مجاهدین خلق به نقض فاحش قوانین بین‌المللی (زیر مجموعه جنایات جنگی) متهم است.